

ת"פ 19508/09/16 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד מ.נ. קאדי בנייה בע"מ, ע.ד סחר והשקעות בע"מ, מוחמד רווידי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19508-09-16 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' מ.נ.
קאדי בנייה בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
בית המכס ומע"מ ירושלים ע"י עו"ד
אחינעם צוריאל

המאשימה

נגד

1. מ.נ. קאדי בנייה בע"מ
2. ע.ד סחר והשקעות בע"מ
3. מוחמד רווידי ע"י עו"ד עלי קוואסמי

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשמות מס' 1 ו- 2 (להלן בהתאמה: **חברת קאדי וחברת סחר**) הן חברות שעסקו בתחום הבניה.

אדם בשם נעים רווידי נרשם כבעליה ומנהלה של חברת קאדי ואדם בשם מוחמד שלודי נרשם כבעליה ומנהלה של חברת סחר, אך למעשה נאשם מס' 3 (להלן: **הנאשם**) היה מנהלן הפעיל של שתי החברות.

במהלך השנים 2013-2014 עברו הנאשמים עבירות שונות על חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1976, בהן הורשעו על פי הודאתו של הנאשם:

על פי האישום הראשון, במהלך התקופה שבין מרץ 2013 ועד ינואר 2014, הנאשם הוציא 18 חשבוניות מס פיקטיביות של חברת קאדי לחברת נירדר בע"מ, בסכום כולל של מעל 10.5 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הכלול בהן היה מעל 1.5 מיליון ש"ח.

על פי האישום החמישי, במהלך התקופה שבין פברואר 2014 ועד אפריל 2014, הנאשם הוציא שבע חשבוניות מס פיקטיביות של חברת סחר לחברת נירדר, בסכום כולל של כ- 2.5 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הכלול בהן היה כ- 380,000 ש"ח.

לעניין אישומים אלה הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם ביצע באמצעות החברות קאדי וסחר, עסקאות כשרות עם חברת נירדר, אך הוציא חשבוניות "מנופחות", על סכומים העולים על היקפן האמיתי של העבודות. עוד הוסכם, כי לצורך גזירת הדין יסתמך בית המשפט על דברי הנאשם בהודעותיו ת/3 ות/4 (ההודעות הוגשו במסגרת הדיונים המקדמיים).

מההודעה ת/3 (דף 8, ש' 18 ואילך) עולה, כי הנאשם כמעט והכפיל את סכומי החשבוניות אותן הוציא, ביחס להיקפן האמיתי של העסקאות. מההודעה ת/4 (דף 2, ש' 36 ואילך) עולה, כי הנאשם "ניפח" את החשבוניות בערך ב- 50%. לצורך הדיון שלפני אצא מההנחה (הנוחה יותר לנאשם), כי החשבוניות הוגדלו בכזב בכ- 50% ביחס להיקפי עסקאות האמת.

על פי האישום הרביעי, במהלך התקופה שבין פברואר 2014 ועד אפריל 2014, סיפק הנאשם לחברת נירדר שמונה חשבוניות מס פיקטיביות של עוסק אשר לא ביצע עם חברת נירדר כל עסקה שהיא, בסכום כולל של כ-5 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הכלול בהן היה מעל 800,000 ש"ח.

על פי האישום השני, בשנים 2013 ו- 2014, קיזז הנאשם תשומות של חברת קאדי, תוך שימוש ב- 43 חשבוניות פיקטיביות של עוסקים שונים, בסכום כולל של כ- 13 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הכלול בהן היה מעל 1.9 מיליון ש"ח.

על פי האישום השלישי, בשנת 2014, הנאשם קיזז תשומות של חברת סחר, תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות של עוסקים שונים בסכום כולל של מעל 6.5 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הכלול בהן היה מעל 1.1 מיליון ש"ח.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני, אשר כלל את ההסכמות העובדתיות אשר פורטו למעלה, ללא הסכמה בענין העונש.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר ועונשים נלווים. בדבריה הפנתה לחומרת העבירות, המתבטאת בין היתר בסכומי המס הגדולים אותם ניכה הנאשם שלא כדין וסייע לאחרים לנכות, לכך שהנאשם לא הסיר את מחדליו ולעברו הפלילי של הנאשם. על החברות, נאשמות מס' 1 ו- 2, ביקשה להטיל קנסות סמליים.

ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם. בדבריו הפנה לכך שהנאשם הודה במיוחס לו, וחסך זמן שיפוטי, ולנסיבותיו האישיות, ובהן היותו אב לשישה ילדים. עוד טען, כי הנאשם ניסה להסיר את מחדליו, ואף שילם סכום של 10,000 ש"ח, אך לא הצליח לשלם את יתרת הסכום.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. לדבריו כשל בעבירות משום שניהל שתי חברות והעסיק 60 איש, ועל כן היו עליו לחצים כבדים. כמו כן אמר הנאשם כי יש לו ששה ילדים, אשר הקטן בהם בן ששה חודשים. הנאשם אמר כי הוא מבין שטעה וביקש את התחשבותו של בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

הנאשמים עברו עבירות רבות וחמורות: הם הגדילו במרמה חשבוניות אותן הוציאו לחברת נירדר, בעקבות עסקאות כשרות, בכ- 50%, סיפקו חשבוניות פיקטיביות וניכו תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות.

על פי האישומים הראשון והחמישי, סכום המס שבחשבוניות שסיפקו הנאשמים לחברת נירדר היה כ- 1.9 מיליון ש"ח. כפי שקבעתי, אצא מההנחה שה"ניפוח" היה בערך 50% מסכום העסקה הכשרה. משכך, הנאשמים אפשרו לנירדר להתחמק שלא כדין מתשלום סכום מס של כ- 600,000 ש"ח.

על פי האישום הרביעי, הנאשם סיפק לנירדר חשבוניות פיקטיביות, של עוסק אשר לא ביצע עם נירדר כל עסקה, אשר סכום המס הכלול בהן הוא מעל 800,000 ש"ח.

על פי האישומים השני והשלישי, הנאשמים ניכו תשומות בסכום מס כולל של מעל שלושה מיליון ש"ח תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות.

סך הכל, הנאשמים אפשרו לאחר (חברת נירדר) להתחמק מתשלום מס בסכום כולל הקרוב למיליון וחצי ש"ח וניכו שלא כדין תשומות מס בסכום כולל של מעל שלושה מיליון ש"ח, ובכך גרמו לקופת המדינה נזק של כ- 4.5 מיליון ש"ח. הנאשמים פעלו בצורה שיטתית ומאורגנת, תוך שימוש בחשבוניות כוזבות של עוסקים שונים, לאורך תקופה של כשנתיים. מכל בחינה אפשרית, מעשיהם מהווים שליחת יד לקופת הציבור.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשמים, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הצבורית.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, אלו עבירות אשר הפתוי לבצען גדול וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך יש מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

לענין הערכים המוגנים, ר' למשל 3641/06, צ'צ'קס נ' מדינת ישראל.

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם חברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור."

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין במעשיהם חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. המנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטל ומכל בחינה שקולה לשליחת יד לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריו המס ככל עבריו אחר שולח ידו ברכוש חברו - בהבדל שסיכויי תפיסתו של עבריו המסים נמוכים יותר ורווחיו לרוב גבוהים יותר מאלו של גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתית אותו משלם עבריו רכוש אחר. לפיכך, על מדיניות הענישה לתת ביטוי לקלון הערכי והמוסרי שבעבירות מסים ולכך שאין הבדל ממשי בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח יד לרכוש חברו.

ר' בהקשר זה רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, בפסקה יא':

"יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, 'חסר הפנים' כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע 'כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פיסקליות' (ע"פ 4097/90 בוירסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה" (ראו בנוסף: רע"פ 74/13 חלילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 17.4.2013); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל [פורסם

עמוד 3

בנבו [20.11.2013]; רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2012)).

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר את מבצעה. הפסיקה שמה דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מעבירות אלו. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבות האישיות של העברין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 7964/13, יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (פסקה 9):

חומרתן של עבירות המס נעוצה בפגיעתן הקשה בערך השוויון, העומד ביסוד חובת תשלום המס. ההתחמקות הבלתי חוקית מתשלום מס אמת, מגדילה את עול המס המוטל על אזרחי המדינה, והיא פוגעת בקופה הציבורית. אין צריך לומר, כי באותה שעה, המתחמק ממס נהנה משירותיה של המדינה, הממומנים מכיסיהם של אזרחים שומרי חוק. חומרה זו היא שהביאה למדיניות ענישה מחמירה הנלווית לעבירות המס, ובמסגרתה יש לבכר את האינטרס הציבורי על פני שיקולים הנוגעים לנסיבות האישיות של המבקש ולקשייו הכלכליים. ככלל, הרשעה בעבירות מס תגרור אחריה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לצד הטלתו של קנס כספי, אשר נועד לפגוע בכדאיות הכלכלית של ביצוע העבירות.

ר' גם רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) [פורסם בנבו]:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס [...] לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבות האישיות של הנאשם [...]. עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 2259/16, חנוכיב.

לאור אלה, ובשים לב להיקפן הכספי של העבירות, משך ביצוען והנזק אותו גרמו לקופת המדינה, מתחם העונש ההולם את העבירות הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים לחמש שנים וכן קנס כספי.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1970. נשוי ואב לששה ילדים. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 1989 נדון לארבע שנות מאסר בגין עבירות בטחון.

בשנת 1999 נדון ל- 18 חודשי מאסר בגין עבירת אלימות.

בשנת 2011 הורשע בעבירת סמים ונדון לשל"צ.

בשנים 2012 ו- 2013 הורשע בעבירות של הפרעה לשוטרי ומסירת רכב לתיקון בשטחים, ונדון למאסרים מותנים.

מטעוני הצדדים עולה, כי הנאשם לא הסיר את המחדלים, מלבד תשלום סכום של 10,000 ש"ח.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, חרטתו הכנה וקבלת האחריות למעשיו.

הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, אך יש לציין כי העבירות בהן הורשע אינן ממין העניין והחמורות שבהן נעברו לפני שנים לא מעטות.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעד היום לא שילם את חוב המס, מלבד סכום של 10,000, המהווה שבריר מגובה החוב, הרבה פחות מאחוז. המדובר בנתון משמעותי בתיקי מס, שכן הבעת החרטה של עבריין מסים אמורה להתבטא בראש ובראשונה בתשלום חוב המס ותיקון הנזק שנגרם בשל המעשים.

אני ער לטענה, כי חוב המס לא שולם בשל חסרון כיס של הנאשם. הפסיקה קובעת, כי לא ניתן לתת משקל לענין זה. ר' למשל רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק בעניינו של מי שקיבל הפטר מתשלום חוב מס בשל הליך פשיטת רגל:

בית משפט זה ציין פעמים רבות, כי בעבירות כלכליות ועבירות המס בכלל זה, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ראו בעניין זה ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); ע"פ 624/80 חברת וייס ורנסט נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211, 217-218 (1981)). נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העבריין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא. ברי כי ככל שחסר זה בקופה הציבורית נותר, אף אם מסיבה זו או אחרת אין עוד אפשרות לגבות אותו מעובר העבירה במישור האזרחי, לא ניתן לראות בכך הפחתה בחומרת המעשים ולראות בכך משום "הסרת המחדל" במישור שיקולים זה.

ר' גם רע"פ 7773/16, חננאל נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.16, שם נפסק:

אציין, בהקשר זה, כיצד קביתת משפט השלום בקביעתו כיאתאי-הסרת המחדל מצידו שלהמבקש שישלם שיקול רלוונטי לחומרה, ואין לקבל את ההטענות כי אין לנתן זה כל משקל, אך בשל כך שאין יכולתו של המבקש להסיר את המחדל.

במקרה שלפני נכון עוד יותר שלא לתת משקל לסיבה מדוע לא שולם חוב המס, שהרי הנאשמים ניכו שלא כדין שלושה מליון ש"ח מס ערך מוסף, אותו גבה הנאשם מלקוחותיו והיה אמור להעבירו לקופת המדינה. הנאשם בחר להשאיר את סכום המס תחת ידו והתחמק מהעברתו לקופת המדינה תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות. משכך, הנאשם אינו יכול להשמע בטענה שכיום אינו יכול לשלם את חובו.

לאור אלה, אגזור על הנאשם עונש הנמצא בצידו הנמוך עד בינוני של המתחם.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמות מס' 1 ו-2, חברת קאדי וחברת סחר

קנס בסך 1,000 ש"ח כל אחת. הקנס ישולם עד ליום 1.5.17.

נאשם מס' 3, מר מוחמד רווידי

- א. שלושים ושניים חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 11.6.17.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא עוון, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 250,000 ש"ח או ששה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.17.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 בבית סוהר ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אדר תשע"ז, 20 מרץ 2017, במעמד הצדדים.